

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 229.557 van 16 december 2014
in de zaak A. 206.640/X-15.236.**

In zake : 1. Magda MULS
 2. Joseph PEETERS
 woonplaats kiezend te 3404 Landen
 Mastellenstraat 7

tegen :

1. de STAD LANDEN
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Lieven Duchateau
 kantoor houdend te 3400 Landen
 bij wie woonplaats wordt gekozen
2. de PROVINCIE VLAAMS-BRABANT
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Dany Socquet
 kantoor houdend te 3080 Tervuren
 Merenstraat 28
 bij wie woonplaats wordt gekozen
3. het VLAAMSE GEWEST
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Steve Ronse en Gilles Dewulf
 kantoor houdend te 8500 Kortrijk
 President Kennedypark 6/24
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 25 september 2012, strekt tot de
nietigverklaring van:

- a. “het besluit van 27 maart 2012 genomen onder punt 12 door de Gemeenteraad van de Stad Landen waarbij het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan van het ‘RUILRUP - herschikking van woongebieden naar zachte bestemming’ in een enig artikel definitief vastgesteld werd en waarbij ook beslist werd de definitieve vaststelling voor definitieve goedkeuring voor te leggen aan de Bestendige Deputatie van de Provincie Vlaams-Brabant”,

- b. “Het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van de provincie Vlaams-Brabant (dossiernummer RUP - 2012067), gedateerd op 07 juni 2012 houdende de gedeeltelijke goedkeuring in een enig artikel van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘RUILRUP’ Landen, zoals definitief vastgesteld door de gemeenteraad van de Stad Landen op 27 maart 2012 en bestaande uit:
- een plan van de bestaande en juridische toestand
 - een grafisch plan
 - stedenbouwkundige voorschriften en
 - een toelichtingsnota
- met uitsluiting van de volgende passages in de stedenbouwkundige voorschriften:
- Deelplan 2 ‘Woonuitbreidingsgebieden Attenhoven’ - artikel 1 (p. 10): ‘...Er moeten bij de inrichting va[n] het gebied 5 sociale koopwoningen voorzien zijn ...’,
- Deelplan 3 : ‘Bommengat’ - artikel 1 (p.9) ‘....Er moeten bij de inrichting van het gebied 10 sociale koopwoningen voorzien zijn’”,
- c. “De beslissing van 06 december 2010, genomen door de dienst MER van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie (Afdeling Milieu-, Natuur- en Energiebeleid) - VLAAMS GEWEST [...], uitspraak doende over het verzoek tot ontheffing van de stad Landen tot de opmaak [van] een plan-MER betreffende een voorgenomen gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan RUILRUP.”

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 222.184 van 22 januari 2013 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen verworpen.

De verzoekende partijen hebben een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partijen hebben een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partijen hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur An Van den broeck heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partijen hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De tweede en derde verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 5 september 2014.

Staatsraad Jan Clement heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partijen, advocaat Lieven Duchateau, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, advocaat Dany Socquet, die verschijnt voor de tweede verwerende partij, en advocaat Thomas Quintens, die *loco* advocaten Steve Ronse en Gilles Dewulf verschijnt voor de derde verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur An Van den broeck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. In zitting van 29 november 2005 beslist de gemeenteraad van de stad Landen de opdracht voor de opmaak van een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (hierna: GRUP) “voor de herschikking van woongebieden van het gewestplan naar een zachte bestemming” goed te keuren.

4. Er wordt een voorontwerp-GRUP opgesteld, bestaande uit vier deelplannen.

Deelplan 1 betreft de opheffing van een reservatie- en erfdiensbaarheidsgebied oostelijk van Landen.

Deelplan 2 heeft betrekking op twee gebieden in de woonkern Attenhoven die in het gewestplan als woonuitbreidingsgebied zijn aangeduid.

Voor het zuidelijk gelegen gebied (hierna: de zuidelijke zone van deelplan 2) wordt het voorkeurecht door de gemeentelijke overheid als bijkomend voorschrift aanvullend bij de gewestplanbestemming woonuitbreidingsgebied ingeschreven. Voor het noordelijk gelegen gebied (hierna: de noordelijke zone van deelplan 2) wordt de ontwikkeling voor wonen mogelijk gemaakt met de vastlegging van de toegangsweg en behoud van de aanwezige taluds.

Deelplan 3 betreft de oostelijk van Landen gelegen wijk Bommengat, waar wordt voorzien in woningen, een reservatiestrook, een buffer een leidingstraat en een parkgebied.

Deelplan 4 vormt een ruimtelijke afwerking van een in een bufferzone van het gewestplan gelegen gedeelte van de Karel De Grotelaan.

5. Op basis van de overeenkomstig het decreet van 5 april 1995 ‘houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid’ (hierna: het DABM) door de initiatiefnemer gedane analyse waaruit de redenen blijken waarom geen plan-milieueffectenrapport (hierna: plan-MER) moet worden opgemaakt, heeft de dienst Milieueffectenrapportage van de afdeling Milieu-, Natuur- en Energiebeleid van het Vlaamse Gewest (hierna: de dienst Mer) op 6 december 2010 geconcludeerd dat het voorgenomen plan geen aanleiding geeft tot aanzienlijke milieugevolgen en dat de opmaak van een plan-MER niet nodig is.

Dit is het derde bestreden besluit.

6. Op 25 januari 2011 vindt de plenaire vergadering over het voorontwerp van het GRUP plaats.

7. Op 31 mei 2011 stelt de gemeenteraad van Landen het GRUP “RUILRUP – herschikking van de woongebieden naar zachte bestemming” voorlopig vast.

8. Gedurende het openbaar onderzoek over het ontwerpplan, georganiseerd van 18 juli 2011 tot en met 15 september 2011, worden 2 adviezen en 8 bezwaarschriften ingediend, waaronder ook één door de verzoekende partijen.

9. De gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening van Landen (hierna: de Gecoro) vergadert op 15 december 2011 over het plandossier en adviseert de ingediende bezwaren ongegrond te bevinden, mits enkele aanpassingen worden uitgevoerd.

10. Op gemotiveerd verzoek van het college van burgemeester en schepenen beslist de gemeenteraad van de stad Landen op 31 januari 2012 de termijn waarbinnen het GRUP definitief moet worden vastgesteld met 60 dagen te verlengen.

11. Op 27 maart 2012 sluit de gemeenteraad van Landen zich aan bij het advies van het college van burgemeester en schepenen om “in te stemmen met het advies van de gecoro [...] en de overwegingen, gesteld in dit advies, integraal over te nemen” en stelt hij - op één onthouding na - unaniem het GRUP “RuilRUP – herschikking van woongebieden naar zachte bestemming” definitief vast. Dit is het eerste bestreden besluit.

12. Bij besluit van 7 juni 2012 keurt de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant het GRUP “RUILRUP” te Landen goed, bestaande uit een plan van de bestaande en juridische toestand, een grafisch plan, een toelichtingsnota en de stedenbouwkundige voorschriften, met uitsluiting van volgende passages in de stedenbouwkundige voorschriften:

- Deelplan 2 “woonuitbreidingsgebieden Attenhoven” - art. 1 (p. 10) : “Er moeten bij de inrichting van het gebied 5 sociale koopwoningen voorzien zijn”.
- Deelplan 3 “Bommengat” - art. 1 (p. 9) : “Er moeten bij de inrichting van het gebied 10 sociale koopwoningen voorzien zijn”.

Dit is het tweede bestreden besluit.

Van dit besluit wordt melding gemaakt in het Belgisch Staatsblad van 27 juli 2012 (Ed. 3).

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

A. Voorwerp

13. In het auditoraatsverslag is terecht vastgesteld dat het derde bestreden besluit voorbereidend is ten aanzien van de vaststelling en de goedkeuring van het GRUP. Als zodanig is dit besluit in beginsel alleen voor vernietiging vatbaar in zoverre het het karakter van een voorbeslissing heeft, wat vereist dat het eigen, dadelijk werkende rechtsgevolgen voor de verzoekende partij heeft. Het blijkt niet dat zulks het geval is in de onderhavige zaak.

Het beroep is bijgevolg onontvankelijk ten aanzien van het derde bestreden besluit, dat hierna wordt vermeld als “het ontheffingsbesluit”.

B. Belang

Standpunt van de partijen

14.1. In hun verzoekschrift stellen de verzoekers inzake hun belang dat zij wonen aan de Mastellenstraat nr. 7 te Landen (deelgemeente Attenhoven) op het bebouwd perceel dat kadastraal bekend is onder Landen 13de afdeling nr. B/0410/C (hierna: het woonperceel van de verzoekers), waarvan de eerste verzoekster eigenares is. Tussen dit bebouwd perceel en de grens van de zuidelijke zone van deelplan 2 ligt er een afstand van een tiental meter derwijze dat er *quasi* een aangrenzend karakter is. De woning geeft uitzicht op de tot op heden onbebouwde zuidelijke zone van deelplan 2. De ligging is onlosmakelijk verbonden met de landbouwbedrijvigheid van nog twee actieve landbouwers. Het gaat om een rustig, landelijk buitengebied met een goede leef- en woonkwaliteit die zij behouden wensen te zien. Deze zone vormt samen met het woonuitbreidingsgebied aan de overkant van de Mastellenstraat de laatste groene

long in de dorpskern van Attenhoven. De verzoekers stellen dat het GRUP nergens concrete en pertinente voorschriften inhoudt die de schadelijke gevolgen van de realisatie van woonuitbreidingsgebieden op plaatsen die daartoe niet geëigend zijn, zou kunnen beperken en/of neutraliseren. Het bestreden GRUP staat garant voor een complete verkeerschaos, maatschappelijke onzekerheid en verlies van natuur en groene ruimte.

14.2. In het verzoekschrift wordt er verder op gewezen dat de eerste verzoekster eigenares is van een onbebouwde bouwgrond gelegen aan de Mastellenstraat die kadastraal bekend is onder 13de afdeling Attenhoven nr. B/0263/S (hierna: het noordelijk perceel van de eerste verzoekster). Dit perceel valt ten dele binnen de grens van de noordelijke zone van deelplan 2. De eerste verzoekster verzet zich tegen de opname van haar eigendom in dit deelplan van het bestreden GRUP ten voordele van de realisatie van een door haar niet gewenst woonuitbreidingsproject.

14.3. Tot slot stellen de verzoekers dat de realisatie van een verbinding tussen de N80 – Sint-Truiden naar de E40 hen als inwoners van de deelgemeente Attenhoven een bestaand platform garandeert voor de perfecte ontsluiting van deze dorpskern naar de provincie Limburg en naar de E40 (zowel richting Luik als richting Brussel) zonder telkenmale een chaotische, gevaarlijke en lange doortocht door de kern van het hoofddorp Landen te moeten ondernemen.

15. De eerste verwerende partij voert in haar memorie van antwoord aan dat de verzoekers niet beschikken over het vereiste belang bij hun beroep.

Inzake het woonperceel van de verzoekers, waarvan de eerste verzoekster eigenares is, benadrukt de eerste verwerende partij dat de zuidelijke zone van deelplan 2 woonuitbreidingsgebied was en dit na goedkeuring van het GRUP ook blijft. De enige wijziging ingevolge het GRUP, is de toevoeging van een gemeentelijk voorkoopprecht als bijkomend stedenbouwkundig voorschrift,

waarmintrent de eerste verzoekster niet getuigt van enig persoonlijk belang, aangezien zij geen eigenares is van één van de percelen die worden getroffen door dat voorkeupsrecht.

Inzake het noordelijk perceel van de eerste verzoekster wijst de eerste verwerende partij erop dat daarvan enkel het achterste gedeelte (minder dan 20%) valt binnen de noordelijke zone van deelplan 2. Volgens de eerste verwerende partij is het verzet tegen de opname van het laatstgenoemde perceel in het voormelde deelplan ten voordele van de realisatie van een door de eerste verzoekster niet gewenst woonuitbreidingsproject onzinnig en zinledig, aangezien er voor het betrokken perceelsgedeelte louter sprake is van een wijziging in een zone voor tuinen. Ook merkt de eerste verwerende partij op dat er nu al sprake is van de inkleuring als woonuitbreidingsgebied wat betreft de achterliggende percelen en dat er dan ook niets verandert aan de theoretische water- of verkeersoverlast.

Bovendien wordt volgens de eerste verwerende partij in het verzoekschrift niet aangetoond op welke wijze de in het GRUP opgenomen wijzigingen (omzetting naar zone voor tuinen en gemeentelijk voorkeupsrecht) de beweerde verkeerschaos, maatschappelijke onrust en verlies van natuur en groene ruimte met zich zouden kunnen brengen.

Tot slot werpt de eerste verwerende partij op dat in het verzoekschrift niet wordt aangetoond dat het behoud van de reservatiestrook voorzien in deelplan 1 op enigerlei wijze een persoonlijk voordeel zou opleveren voor de verzoekers. Zij kunnen geen *actio popularis* aanvoeren.

16. De derde verwerende partij werpt in haar memorie van antwoord eenzelfde belangexceptie op als de eerste verwerende partij.

17. In hun memorie van wederantwoord stellen de verzoekers nog dat Ruimte en Erfgoed erop wees dat het verdwijnen van het landschap in de deelgemeente Attenhoven (deelplan 2) door de realisatie van de noordelijke zone

van deelplan 2 te betreuren valt, en dat inzake deelplan 3 de parkaanleg door Ruimte en Erfgoed wordt afgekeurd.

18. In hun laatste memorie benadrukken de verzoekers dat zij een puur persoonlijk voordeel hebben – mogelijk samenvallend met het voordeel van andere burgers – dat de oorspronkelijke bestemming en de reservatiestrook behouden blijft en dus ook een belang om op te komen tegen elke beslissing welke dreigt hen de zekerheid van een ontsluiting te ontnemen.

Beoordeling

19. Het blijkt dat de verzoekers wonen in de onmiddellijke omgeving van de grenzen van het bestreden uitvoeringsplan en dat de eerste verzoekster eigenares is van een binnen die grenzen gelegen perceel.

Op grond van de voornoemde hoedanigheden doen de verzoekers in beginsel blijken van het vereiste belang bij hun beroep tegen het uitvoeringsplan dat de stedenbouwkundige reglementaire voorschriften bepaalt voor hun leefomgeving en hun eigendom.

De argumentatie van de verwerende partijen kan er niet van overtuigen dat van het voornoemde beginsel moet worden afgeweken.

20. De excepties worden verworpen.

V. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Standpunt van de verzoekers

21.1. In het eerste middel voeren de verzoekers de schending aan van de artikelen 2 en 4 van de Richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985

‘betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten’ (hierna: de project-MER-richtlijn), de artikelen 4.2.3 en 4.2.6, §1 en §2 DABM, en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

21.2. Zij stellen daartoe dat uit de tekst zelf van het ontheffingsbesluit blijkt dat de dienst Mer zich tegenspreekt in haar besluit inzake de noodzaak van opmaak van een plan-MER. Langs de ene kant stelt de dienst Mer in dat besluit immers dat de uitgevoerde *screening* voldoende informatie bevat over het voorgenomen plan en dat de relevante milieudisciplines op voldoende wijze werden besproken, alsook dat de adviezen geen elementen bevatten die ertoe strekken te concluderen dat het uitgevoerde onderzoek naar de aanzienlijkheid van de milieugevolgen onvolledig of onjuist zou zijn. Langs de andere kant stelt zij dat de adviezen diverse voorstellen bevatten om de plannen te verbeteren, wat impliceert dat niet alle aanzienlijke of minder aanzienlijke milieueffecten aan bod kwamen, en dat de impact op de landbouw (HAG, landbouwbedrijvigheid) in de toelichtingsnota van het GRUP zelf nader zal worden onderzocht, wat impliceert dat de impact niet onderzocht werd in de besluitvorming over de noodzaak tot opmaak van een plan-MER. Dergelijke handelwijze is hoogst onzorgvuldig en onwettig, derwijze dat de verzoekers menen dat het ontheffingsbesluit, samen met het bestreden GRUP, moet worden vernietigd.

Meer concreet wijzen de verzoekers erop dat een aantal adviezen duidelijk illustreren dat de *screening* geenszins op zorgvuldige wijze de milieueffecten heeft ingeschat die de tenuitvoerlegging van het bestreden GRUP zal teweeg brengen.

Zo wordt op het vlak van mobiliteit en openbare werken uitdrukkelijk gevraagd om de reservatiestrook te behouden in afwachting van verdere studies in verband met de ontsluiting van Sint-Truiden naar de E40 en werden aanbevelingen geformuleerd om op termijn negatieve milieueffecten te reduceren. Er is dus meer nodig als *screening* als de doelstelling erin bestaat om op termijn negatieve milieueffecten te reduceren. Daarenboven overschrijden de

milieueffecten en *dito* gevolgen van de afschaffing van de reservatiestrook overduidelijk de grenzen van de stad Landen en moet een grensoverschrijdend plan-MER worden opgesteld.

De VMM van haar kant wijst erop dat in de *screening* enkel werd aangegeven dat er geen relevante wijzigingen van het grondwatersysteem worden verwacht, maar dat niet wordt aangegeven in hoeverre er een wijziging van infiltratie, grondwaterstroming of grondwaterkwaliteit kan worden verwacht. De woonuitbreidingsgebieden liggen in mogelijk overstromingsgevoelig gebied. VMM wijst er ook op dat als gevolg van het bestreden GRUP vermoedelijk bijkomende verharding mogelijk zal zijn, dat mogelijk ondergrondse constructies kunnen worden voorzien en dat er waarschijnlijk bijkomend afvalwater zal worden geproduceerd. De beschreven impact op het gewijzigd infiltratieregime, het grondwaterstromingspatroon en de grondwaterkwaliteit moet worden behandeld en het behoort alle informatie in verband met de discipline water te groeperen. Dit alles gebeurde totaal niet in de *screening* en wijst erop, in tegenstelling tot de mening van de dienst Mer, dat een plan-MER onontbeerlijk was.

Ruimte en Erfgoed wees er ook op dat het verdwijnen van het landschap in de deelgemeente Attenhoven (deelplan 2) door de realisatie van het noordelijk woonuitbreidingsgebied, te betreuren valt en in deelplan 3 wordt parkaanleg afgekeurd. Ruimte en Erfgoed wees erop dat rekening moet worden gehouden met archeologisch vooronderzoek bij de realisatie van de verkavelingen, gezien de mogelijkheid tot het aantreffen van archeologische resten in de bodem. Al deze gegevens kwamen totaal niet aan bod in de *screening*.

Over de mobiliteit en de ontsluiting van de diverse woongebieden werd met geen woord gerept. Evenmin is er in de *screening* sprake van geluidshinder.

De verzoekers menen aldus dat de dienst Mer niet op grond van juiste feitelijke gegevens in redelijkheid heeft kunnen besluiten dat het voorgenomen plan geen aanleiding geeft tot aanzienlijke milieugevolgen en dat de opmaak van een plan-MER niet nodig is.

22. In hun laatste memorie stellen de verzoekers nog dat zij van mening zijn dat het GRUP – dat slaat op 4 deelgebieden en dat impact en gevolgen heeft buiten het gemeentelijk, provinciaal en zelfs gewestelijk territorium – een project uitmaakt waarvoor de opmaak van een MER-plan noodzakelijk was.

Beoordeling

23. De project-MER-richtlijn is ingetrokken bij artikel 14 van de richtlijn 2011/92/EU van 13 december 2011 ‘betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten’ dat luidt als volgt:

“Richtlijn 85/337/EEG, zoals gewijzigd bij de in bijlage V, deel A, genoemde richtlijnen, wordt ingetrokken, onverminderd de verplichtingen van de lidstaten met betrekking tot de in bijlage V, deel B, genoemde termijnen voor omzetting in nationaal recht van de aldaar genoemde richtlijnen.

Verwijzingen naar de ingetrokken richtlijn gelden als verwijzingen naar de onderhavige richtlijn en worden gelezen volgens de concordantietabel in bijlage VI.”

De schending van deze richtlijn kan niet nuttig worden ingeroepen, aangezien ze niet van toepassing is op plannen, maar enkel op projecten en concrete vergunningen in het kader daarvan.

24. De Raad van State is niet bevoegd om zijn beoordeling inzake de MER-*screening* in de plaats te stellen van die van de dienst Mer. In de uitoefening van de hem opgedragen wettigheidscontrole is hij enkel bevoegd om na te gaan of de dienst Mer op grond van juiste feitelijke gegevens in redelijkheid heeft kunnen beslissen, te dezen, “dat het voorgenomen plan geen aanleiding

geeft tot aanzienlijke milieugevolgen en dat de opmaak van een plan-MER niet nodig is”.

25. Verzoekers steunen hun middel op “diverse voorstellen [...] om de plannen te verbeteren” in adviezen die een aantal instanties hebben uitgebracht naar aanleiding van het verzoek tot raadpleging.

Niettegenstaande het feit dat deze adviesinstanties inderdaad suggesties formuleerden, blijkt uit de lezing van deze adviezen niet dat zij, zoals de verzoekers lijken te veronderstellen, van oordeel waren dat de *screening* onzorgvuldig was en dat de opmaak van een plan-MER noodzakelijk was.

Zo is immers in het advies van het departement Mobiliteit en Openbare Werken te lezen dat “[i]n navolging van uw vraag tot beoordeling van de *screening* van de plan-merplicht voor het gemeentelijk RUP ‘Ruilverkaveling’ te Landen, [...] wij uw stelling [kunnen] bijtreden dat er inderdaad geen aanzienlijke milieu-effecten te verwachten vallen voor dit project”.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed – Onroerend erfgoed Vlaams-Brabant besluit haar advies als volgt: “Vanuit Onroerend Erfgoed achten wij de opmaak van een MER niet noodzakelijk, maar zullen het verdere verloop van het dossier wel opvolgen”.

Verder gaan de verzoekers er aan voorbij dat in het bij de *screeningsnota* horende “geïntegreerd advies” onder het opschrift “doorwerking naar het voorgenomen plan” op elk van de door verzoekers aangehaalde punten, en met name op het advies van de Vlaamse Milieumaatschappij, wordt ingegaan:

“Waar bebouwing mogelijk is in effectief en mogelijk overstromingsgevoelig gebied, worden de principes van overstromingsvrij bouwen en de mogelijkheden voor het compenseren van waterbergingsruimte ingeschreven in de stedenbouwkundige voorschriften.
[...]

De impact op het gewijzigd infiltratieregime, het grondwaterstromingspatroon en de grondwaterkwaliteit zal gedetailleerd

beschreven worden in de toelichtingsnota onder het luik Watertoets. Nodige maatregelen worden ingeschreven in de stedenbouwkundige voorschriften.

[...]

De aanbevelingen voor de deelplannen 2, 3 en 4 van het Departement MOW situeren zich op het niveau van de concrete uitwerking van het RUP en de toekomstige woonontwikkelingen. Bij de opmaak van het RUP zal de ontsluitingsstructuur gedetailleerd bekeken worden met de gemeentelijke dienst mobiliteit.

AWV en MOW Limburg voeren momenteel een MKBA (maatschappelijke kosten-batenanalyse) naar de ontsluiting van Sint-Truiden richting E40. Deze studie wordt eerstdaags toegewezen en duurt 20 weken (vermoedelijk einde mei 2011). Om alle mogelijkheden open te laten adviseren zij voorlopig negatief met betrekking tot de afschaffing van het tracé. Dit is een debat dat in de plenaire vergadering van het ruimtelijke uitvoeringsplan moet gevoerd worden. Op het vlak van milieu en omgeving heeft de afschaffing van de omleidingsweg positieve gevolgen. Het is echter een kwestie van ruimtelijke ordening en planologie om een logische keuze te maken.”

De verzoekers betwisten de stellingen in het hiervoor weergegeven citaat niet, laat staan dat zij er de onjuistheid van aantonen.

26. Het ontheffingsbesluit bevat volgende motivering:

“Het *screenings*dossier bevat de nodige informatie over het voorgenomen plan en heeft de relevante milieudisciplines op voldoende wijze besproken. In uw geïntegreerd advies heeft u – zij het op minimale wijze – de ingediende adviezen van diverse administraties (i.k.v. het verzoek tot raadpleging) voldoende verwerkt.

De uitgebrachte adviezen bevatten geen elementen die ertoe strekken te kunnen concluderen dat het uitgevoerde onderzoek naar de aanzienlijkheid van de milieugevolgen onvolledig of onjuist zou zijn.

Wel bevatten de adviezen diverse voorstellen hoe het plan te verbeteren is. Zo wordt gepleit voor het behoud van het noordelijke gedeelte van deelplan 2 (vanuit landschappelijk oogpunt). Ook noteren wij dat de impact op landbouw (HAG, landbouwbedrijvigheid) in de toelichtingsnota van het RUP zelf nader zal worden onderzocht. Tenslotte worden er diverse aanbevelingen aangereikt om tot een duurzamere *modal split* te komen: doorsteken in alle richtingen voor langzaam verkeer, boom- of lusstructuren om doorgaand verkeer te voorkomen, het voorzien van slechts één auto-ontsluiting per deelplan ...

Gezien het bovenvermelde kunnen wij concluderen dat het voorgenomen plan geen aanleiding geeft tot aanzienlijke milieugevolgen en dat de opmaak van een plan-MER niet nodig is.”

Anders dan de verzoekers dit zien, is er in dit besluit geen sprake van enige tegenspraak. Dat de adviezen voorstellen ter verbetering van het

plan bevatten, betekent nog niet dat er moet worden besloten dat er sprake is van “aanzienlijke” milieueffecten die nopen tot de opmaak van een plan-MER.

27. Het middel mist feitelijke grondslag in zoverre de verzoekers voorhouden dat over de mobiliteit en de ontsluiting van de diverse woongebieden in de *screeningsnota* met geen woord wordt gerept. Zo is er inzake de noordelijke zone van deelplan 2 in deze nota immers onder meer het volgende vermeld:

“De ontsluiting van het te realiseren gebied wordt aan de Mastellenstraat vastgelegd met een zone voor lijninfrastructuur, dit voor de eerste 50 meter. Het verdere verloop van het wegtracé wordt bepaald in de nieuw op te stellen verkaveling. Een bijkomende aanduiding (gearceerde zone) geeft het behoud van het bestaande talud weer, afgraving of plaatsen van keermuren is hier niet toegestaan. Er wordt verder nog een ontsluiting voor voetgangers weergegeven, aantakkend op de Plasstraat. Deze moet het gebied in het weefsel integreren.”

Ook blijkt uit een in de *screeningsnota* opgenomen tabel dat het effect van “[v]eroorzaken van geluid en trillingen” aan bod is gekomen.

28. Uit het voorgaande volgt dat de kritiek van de verzoekers ontoereikend is om tot de aangevoerde schendingen te besluiten.

Het middel wordt verworpen.

B. Tweede middel

Standpunt van de verzoekers

29. In hun tweede middel voeren de verzoekers aan dat het ontheffingsbesluit de artikelen 35 tot en met 44 van de gewone wet van 9 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’ schendt en daarom nietig moet worden verklaard.

Zij stellen daartoe dat het ontheffingsbesluit op een essentieel punt in de Engelse taal is gesteld, namelijk waar sprake is van “*modal split*”. Het gebruik van dergelijke woordcombinaties in een specifieke technische context

van een vakgebied maakt het besluit onbegrijpelijk voor degene tot wie het is gericht en verhindert die persoon om op nuttige wijze, *in casu* in het kader van een openbaar onderzoek, voor zijn belangen op te komen. De verzoekers hebben dan ook over dit aspect geen bezwaren en/of opmerkingen kunnen formuleren, terwijl de ontsluiting van deelgebieden en de impact op verkeersproblematiek en mobiliteit hen in hoge mate aanbelangen. De verzoekers begrepen het ontheffingsbesluit pas volledig na uitleg daarover door de overheid en de dienst Mer voor de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (hierna de VCT).

30. In hun memorie van wederantwoord stellen de verzoekers nog dat het ontheffingsbesluit zelf had kunnen uitleggen wat onder “*modal split*” moet worden begrepen, dat in geen enkel woordenboek de woordcombinatie “*modal split*” te vinden is, dat het geen woordcombinatie is die algemeen ingeburgerd is, dat het principe zelf van het openbaar onderzoek wordt ondergraven en de rechtsbescherming van de burger op de helling wordt gezet als zou worden verwacht dat de personen die bezwaren willen laten gelden in het kader van het openbaar onderzoek dan maar zelf op zoek moeten gaan – desgevallend via Google – naar onbekende vaktermen in een vreemde taal en hun betekenis, en dat de term “*modal split*” en het ontheffingsbesluit aan een openbaar onderzoek werden onderworpen vooraleer de VCT haar advies uitbracht.

Beoordeling

31. In het middel viseren verzoekers volgende overweging uit het ontheffingsbesluit:

“Tenslotte worden er diverse aanbevelingen aangereikt om tot een duurzamere *modal split* te komen: doorsteken in alle richtingen voor langzaam verkeer, boom- of lusstructuren om doorgaand verkeer te voorkomen, het voorzien van slechts één auto-ontsluiting per deelplan”.

De hiervoor geciteerde overweging gaat terug op het volgende onderdeel van het advies van het departement Mobiliteit en Openbare Werken:

“Voor de andere deelplannen (2, 3, 4) zouden wij u graag nog een aantal aanbevelingen meegeven, die *modal split* en de duurzame mobiliteit kunnen verbeteren. Op die manier kan de stad Landen de milieu-effecten eenvoudig reduceren en op termijn een duurzame ontwikkeling van de stad Landen mee ondersteunen.

- Voor deelplannen 2 en 3 bevelen wij aan de ontsluitingsstructuur gedetailleerd te bekijken met de gemeentelijke mobiliteitsambtenaar. Om een duurzame mobiliteit zoveel mogelijk te garanderen, dienen ontwikkelingen zoveel mogelijk op maat van voetganger en fietser te gebeuren. Het verdient daarom sterk aanbeveling strategisch gelegen ‘doorsteekjes’ in te bouwen voor fietsers en voetgangers, liefst in zoveel mogelijk verschillende richtingen. Zo bouwt de stad Landen aan een fijnmazig netwerk, waarin meer mensen te voet of al fietsend ergens heen gaan.

- boom- of lusstructuren verdienen aanbeveling, om eventueel toekomstig doorgaand verkeer te voorkomen. Eén auto-ontsluiting per deelplan volstaat.

- Deelplan 3 bevindt zich op een fraaie locatie, in vogelvlucht op nauwelijks 1 kilometer van een IC-station (B-locatie). Dit gegeven zou maximaal uitgebuit moeten worden, wat zorgvuldige planning vereist. Het lijkt ons aanbevolen hier relatief dense bebouwing te voorzien, zodat meer mensen in de omgeving van het station kunnen wonen. Verder verdient het sterk aanbeveling te onderzoeken of er langs het spoor een traagverkeersas naar het centrum en station kan worden voorzien, die zo min mogelijk met autoverkeer kruist [...]. Zo voorkomt men onnodige autobewegingen naar station en/of stadscentrum. Autoverkeer wordt dan weer best ontsloten naar de goed uitgeruste Overwindenstraat.”

32. Geredelijk mag worden aangenomen dat eenieder die aan het openbaar onderzoek deelnam uit de in het vorige randnummer aangehaalde citaten diende af te leiden dat de woorden “*modal split*” in het ontheffingsbesluit staan voor een splitsing van de modaliteiten van vervoer of – met andere woorden – de verdeling van de verplaatsingen over de verschillende vervoermodi, in het kader van de doelstelling om, naast autovervoer, verplaatsingen te voet en met de fiets te stimuleren. Het uitgangspunt van de verzoekers dat de in het ontheffingsbesluit gebruikte woorden “*modal split*” “onbegrijpelijk [zijn] voor degene tot wie ze [zijn] gericht” is bijgevolg onjuist.

33. In het ontheffingsbesluit wordt het Nederlands als bestuurs taal gehanteerd, zowel in de overwegingen die de motivering uitmaken als in het dispositief ervan. De loutere vermelding in dit besluit, in een andere taal dan het

Nederlands, van een technische term waarvan de inhoud blijkt uit de in het Nederlands gestelde tekst, doet hieraan geen afbreuk.

34. Het tweede middel wordt verworpen.

C. Derde middel

Standpunt van de verzoekers

35. In hun derde middel voeren de verzoekers de schending aan van artikel 2.2.14, §1, VCRO en de artikelen 11, §1, eerste lid en 12, eerste lid “SWT”.

Zij stellen daartoe dat de stad Landen een openbaar onderzoek organiseerde en ertoe werd verzocht om het ontheffingsbesluit aan het openbaar onderzoek te onderwerpen. De stad Landen moest het ontheffingsbesluit ter kennis brengen van het publiek in het Nederlands om de doelnorm van het openbaar onderzoek te realiseren, met name het aan het publiek mogelijk maken op pertinente, dienstige, nuttige en adequate wijze bezwaren en opmerkingen te formuleren. Door het gebruik van een andere taal dan het Nederlands werd, ten aanzien van de verzoekers, het door artikel 2.2.14, §1, VCRO beoogde doel niet bereikt.

36. In hun memorie van wederantwoord geven de verzoekers nog aan dat zij het ontheffingsbesluit niet voldoende begrepen om op een pertinente, dienstige, nuttige en adequate wijze hun bezwaren en opmerkingen over “dit deelaspect” van het GRUP te kunnen formuleren. Zij stellen over “dit aspect” dan ook geen opmerkingen te hebben kunnen formuleren. Het ontheffingsbesluit, dat ten dele maar wel op essentiële punten gesteld is in een vreemde taal, verhinderde hen om nuttig voor hun belangen op te komen. De verzoekers zijn trouwens totaal niet vertrouwd met het anderstalig taalgebruik in vakterminologie. Door het gebruik van een andere taal dan de Nederlandse taal werd, ten aanzien van de verzoekers, het door artikel 2.2.14, §1, VCRO beoogde doel niet bereikt. De schending van de bestuurlijke taalwet betreft de openbare orde en moet aanleiding geven tot de nietigverklaring van de bestreden besluiten.

Beoordeling

37. Het derde middel blijkt opnieuw het gebruik van de woorden “*modal split*” in het ontheffingsbesluit te viseren. Ter adstructie van het derde middel herhalen de verzoekers de argumenten die zij aanvoeren ter adstructie van het tweede middel. Dienaangaande wordt verwezen naar de beoordeling van het tweede middel hiervoor.

38. Voorts kan niet worden ingezien hoe door hetgeen de verzoekers aanvoeren artikel 2.2.14, §1, VCRO geschonden zou zijn, aangezien die bepaling toentertijd als volgt luidde:

“§1. De gemeenteraad stelt het ontwerp van gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan voorlopig vast.

Na de voorlopige vaststelling wordt het ontwerp van gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan onmiddellijk opgestuurd naar de deputatie van de provincie waarin de gemeente is gelegen, naar het agentschap en naar de Vlaamse Regering.

Als overeenkomstig artikel 2.2.13, § 1, zesde lid, een ruimtelijk veiligheidsrapport wordt opgelegd, moet bij de voorlopige vaststelling van het ontwerp van gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan met de resultaten ervan rekening gehouden worden.”

39. Het derde middel wordt verworpen.

D. Vierde middel

Standpunt van de verzoekers

40. In hun vierde middel voeren de verzoekers de schending aan van artikel 27, §1, van het gemeentedecreet.

Zij stellen daartoe dat in hun bezwaarschrift omstandig werd uiteengezet dat de burgemeester van de stad Landen op 31 mei 2011 niet deelnam aan de bespreking en aan de stemming houdende de voorlopige vaststelling van het GRUP, omwille van een zelfverklaard belang. Het voorgaande belet niet dat de burgemeester zich in de fase voorafgaand aan de voorlopige vaststelling

(onder andere de plenaire vergadering van 25 januari 2011) niet onthield van tussenkomst en stemming en dat ook in het college van burgemeester en schepenen van 4 oktober 2011 (aanstelling advocaat om Gecoro-bezwaren te beantwoorden) de burgemeester zich niet onthield van tussenkomst.

Artikel 27, §1, gemeentedecreet betreft de openbare orde. De verzoekers hebben ook een belang gezien de burgemeester, samen met andere leden van het college en spijs zijn zelfverklaard belang, een advocaat aanduidde om de bezwaren van de verzoekers te beantwoorden.

41. In hun memorie van wederantwoord wijzen de verzoekers er nog op dat de actieve tussenkomsten van een belanghebbend burgermeester in zeer substantiële handelingen in de procedure van totstandkoming van een GRUP artikel 27, §1, van het gemeentedecreet schenden en dat dit artikel ook een aantal strafrechtelijke bepalingen – met name belangenneming en belangvermenging – betreft.

Beoordeling

42. Artikel 27, §1, van het gemeentedecreet van 15 juli 2005 bepaalt:

“Het is voor een gemeenteraadslid verboden deel te nemen aan de bespreking en de stemming :

1° met behoud van de toepassing van artikel 11, § 2, van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn over aangelegenheden waarin hij een rechtstreeks belang heeft, hetzij persoonlijk, hetzij als vertegenwoordiger, of waarbij de echtgenoot, of bloed- of aanverwanten tot en met de vierde graad een persoonlijk en rechtstreeks belang hebben. Dat verbod strekt niet verder dan de bloed- en aanverwanten tot en met de tweede graad als het gaat om de voordracht van kandidaten, benoemingen, ontslagen, afzettingen en schorsingen. Voor de toepassing van deze bepaling worden personen die een verklaring van wettelijke samenwoning als vermeld in artikel 1475 van het Burgerlijk Wetboek, hebben afgelegd, met echtgenoten gelijkgesteld;

2° over de vaststelling of goedkeuring van de jaarrekening van een instantie waaraan hij rekenschap verschuldigd is of waarvan hij tot het uitvoerend orgaan behoort.

Deze bepaling is niet van toepassing op het gemeenteraadslid dat zich in bovenvermelde omstandigheden bevindt louter op grond van het feit dat hij als vertegenwoordiger van de gemeente is aangewezen in andere rechtspersonen.”

43. De verzoekers spreken de vaststelling van de tweede verwerende partij niet tegen dat de burgemeester van de stad Landen in de gemeenteraadszittingen van 31 mei 2011 en 27 maart 2012 niet heeft deelgenomen aan de besprekingen en de stemmingen over het agendapunt met betrekking tot het bestreden GRUP. Op de voornoemde zittingen sprak de gemeenteraad zich meer bepaald uit over het ontwerp-GRUP, over de ingediende bezwaren en uitgebrachte adviezen – waaronder het advies van de Gecoro – en over de definitieve vaststelling van het GRUP. De verzoekers verwijten de burgemeester dat hij zich “niet onthield van tussenkomst en stemming” op de op 26 januari 2011 gehouden plenaire vergadering en zich “niet onthield van tussenkomst” op de zitting van het college van burgemeester en schepenen van 4 oktober 2011 waarop beslist werd tot het aanstellen van een advocaat ter voorbereiding van de weerlegging van de bezwaarschriften (hierna: de collegezitting van 4 oktober 2011).

44. Uit hetgeen de verzoekers aanvoeren blijkt hoe dan ook niet dat de burgemeester een persoonlijk en rechtstreeks belang had bij hetgeen beslist werd op de plenaire vergadering en op de collegezitting van 4 oktober 2011.

Voorts moet worden opgemerkt dat de plenaire vergadering kadert in een vooroverleg dat voorafgaat aan de formele besluitvorming die ingaat met de vaststelling van het ontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan. Als onderdeel van het vooroverleg kan de organisatie van een plenaire vergadering dan ook, anders dan de verzoekers aannemen, geen substantiële, noch een op straffe van nietigheid voorgeschreven pleegvorm uitmaken, maar betreft het meer een pleegvorm die uitsluitend is opgelegd om de goede werking van het bestuur te verzekeren.

Ten slotte blijkt niet dat de burgemeester door zijn aanwezigheid op de collegezitting van 4 oktober 2011 enige invloed zou hebben kunnen uitoefenen op de besprekingen en stemmingen in de Gecoro en in de gemeenteraad over het (ontwerp)GRUP en over de ingediende bezwaarschriften en uitgebrachte adviezen.

45. In de voornoemde omstandigheden vermag de door de verzoekers geviseerde “tussenkomst en stemming” van de burgemeester op de plenaire vergadering en diens “tussenkomst” op de collegezitting van 4 oktober 2011 het bestreden GRUP niet te vitiëren.

46. Het vierde middel wordt verworpen.

E. Vijfde middel

Standpunt van de verzoekers

47. In hun vijfde middel voeren de verzoekers de schending aan van artikel 2.2.14, § 2, VCRO.

Zij stellen daartoe dat uit de stukken waarop acht kan worden geslagen, inzonderheid de oproepingen voor de gemeenteraad en de notulen van 31 mei 2011, blijkt dat het ontwerp-GRUP nooit werd vastgesteld en dat enkel het voorontwerp werd vastgesteld. De opmaak van het GRUP gebeurde niet regelmatig. Alle verplicht voorgeschreven stappen werden niet uitgevoerd en dit tast de wettigheid van het GRUP aan.

48. In hun memorie van wederantwoord stellen de verzoekers dat, voor zover de verwerende partijen spreken van materiële vergissingen, dit strijdt met het authentiek karakter van de notulen van de gemeenteraad. Goedgekeurde en ondertekende notulen vormen namelijk een volledig bewijs van de tijdens de vergaderingen van de gemeenteraad gehouden besprekingen en genomen besluiten. De regelgeving inzake notulen betreft de openbare orde. Wat ook de

inhoud van de notulen moge zijn, hun inhoud vormt het uitsluitend bewijs van wat op 31 mei 2011 gebeurde en, behoudens inschrijving wegens valsheid, kan enkel worden vastgesteld dat op 31 mei 2011 een voorontwerp en geen ontwerp werd vastgesteld.

49. In hun laatste memorie stellen de verzoekers nog dat zij werden misleid. Elke rechtsonderhorige moet immers wat in notulen neergeschreven staat, behoudens valsheidsvordering, als de waarheid aanzien.

Beoordeling

50. Het destijds geldende artikel 2.2.14, § 2, VCRO bepaalt:

“Het college van burgemeester en schepenen onderwerpt het ontwerp van gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan aan een openbaar onderzoek dat binnen dertig dagen na de voorlopige vaststelling, vermeld in § 1, minstens wordt aangekondigd door :

1° aanplakking in de gemeente;

2° een bericht in het Belgisch Staatsblad en in ten minste drie dagbladen die in de provincie worden verspreid;

3° een bericht op de website van de gemeente.

Deze aankondiging vermeldt minstens :

1° waar het ontwerp ter inzage ligt;

2° de begin- en einddatum van het openbaar onderzoek;

3° het adres waarop de aan de gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening gerichte adviezen, opmerkingen en bezwaren, vermeld in § 4, dienen toe te komen of kunnen worden afgegeven.

Het college van burgemeester en schepenen kan beslissen tot een individuele kennisgeving van het openbaar onderzoek aan de eigenaars van percelen waarop het planningsinitiatief betrekking heeft.”

51. In het voorlopig vaststellingsbesluit van 31 mei 2011 is onder meer overwogen wat volgt:

“Overwegende dat er op 25 januari 2011 een plenaire vergadering werd georganiseerd met de bevoegde instanties waarbij een aantal opmerkingen en adviezen op het ruimtelijk uitvoeringsplan van het ‘RUILRUP herschikking van de woongebieden naar zachte bestemmingen’ werden geformuleerd;

Gelet op het schriftelijk verslag van de plenaire vergadering dat verstuurd werd naar de verschillende instanties die aanwezig moesten zijn op de plenaire vergadering en waarbij alleen de effectief aanwezige leden

binnen de 14 dagen na ontvangst reacties kunnen uitbrengen over het verslag;

Overwegende dat Technum-Tractebel Engineering nv een aantal aanpassingen en een bijkomende onderbouwing heeft uitgewerkt in de toelichtingsnota op basis van de opmerkingen en adviezen die geformuleerd werden tijdens de plenaire vergadering;

Gelet op het aangepast voorontwerp van gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘RUILRUP herschikking van de woongebieden naar zachte bestemming’.

[...]

BESLUIT:

Artikel 1. Het voorontwerp van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan van ‘RUILRUP herschikking van de woongebieden naar zachte bestemming’ voorlopig vast te stellen.”

In het bericht van bekendmaking van het college van burgemeester en schepenen van de stad Landen van 21 juni 2011 voor het openbaar onderzoek is onder meer vermeld wat volgt:

“Overeenkomst[ig] de bepalingen van het artikel 2.2.14 §2, van de Codex Ruimtelijke Ordening van 27 maart 2009 en zijn wijzigingen

[...]

Brengt ter kennis aan de bevolking dat het Gemeentelijk Ruimtelijk Uitvoeringsplan voor het ‘ruilrup – herschikking woongebieden naar zachte bestemming’, omvattende [...] door de gemeenteraad voorlopig aangenomen in de vergadering van 31 mei 2011, op de dienst Ruimtelijke Ordening en Stedenbouw van de stad Landen ter inzage ligt voor het publiek vanaf 18 juli 2011.

[...].”

In het proces-verbaal van opening van het openbaar onderzoek en dat inzake de sluiting ervan, is telkens sprake van “de beraadslaging van de gemeenteraad genomen in de zitting van 31 mei 2011 tot voorlopige vaststelling van het ontwerp van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan voor ‘RUILRUP herschikking van woongebieden naar een zachte bestemming’”.

Ook in het eerste en tweede bestreden besluit is telkens sprake van de voorlopige vaststelling van het “ontwerp” van GRUP op 31 mei 2011.

Gelet hierop moet met de eerste en tweede verwerende partij worden vastgesteld dat het gebruik van de term “voorontwerp” in artikel 1 van het gemeenteraadsbesluit van 31 mei 2011 een materiële vergissing betreft.

52. De verzoekers tonen niet aan dat ze door die materiële vergissing werden misleid. Zij hebben immers tijdens het openbaar onderzoek een bezwaarschrift ingediend, waarbij zij “conform artikel 2.2.14 § 4 van de VCRO” hun opmerkingen en bezwaren hebben meegedeeld. Bovendien hebben zij in hun bezwaarschrift op deze vergissing gewezen. De Gecoro heeft hierop als volgt geantwoord:

“Dit middel betreft een juridische argumentatie waartoe de gecoro niet bevoegd is.

Dit bezwaar is geen stedenbouwkundig bezwaar en dient te worden opgemerkt dat de gecoro hieromtrent niet mag adviseren.

Het gaat hier om een materiële fout, meer bepaald gaat het om een taalkundige vergissing. Deze taalkundige vergissing heeft geen enkel juridische implicatie tot gevolg. Er kan geen vergissing bestaan omtrent de bedoeling van het besluit van de gemeenteraad van 31/05/2011.

Immers, volgens art. 2.2.14, §1 stelt de gemeenteraad het ontwerp van gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan vast.”

53. Het besluit is dat de voornoemde materiële vergissing de wettigheid van het bestreden GRUP niet aantast.

Het vijfde middel wordt verworpen.

F. Zesde middel

Standpunt van de verzoekers

54. In hun zesde middel voeren de verzoekers de schending aan van artikel 2.2.14, § 5, VCRO.

Zij stellen daartoe dat uit de bijgebrachte stukken blijkt dat het vaststellingsbesluit en het goedkeuringsbesluit steunen op een advies dat door de Gecoro op 15 december 2011 zou zijn gegeven. Echter werd op 15 december 2011 door Gecoro geen advies gegeven en werd ter zake geen bestuursdocument opgesteld, zoals dit moet blijken uit de stavingsstukken van de verzoekers. De bestreden besluiten moeten dan ook worden vernietigd.

55. De verzoekers benadrukken in hun memorie van wederantwoord dat uit de door hen bij hun verzoekschrift gevoegde stukken overduidelijk blijkt dat op 15 december 2011 geen Gecoro-advies voorhanden was, zodat de latere besluiten, die verwijzen naar een onbestaand advies van 15 december 2011, onmogelijk op wettige wijze tot stand zijn kunnen komen.

Ze wijzen er ook op dat de voorzitter van de Gecoro heeft erkend dat hij op 15 december 2011 nooit een advies heeft ondertekend derwijze dat er op 15 december 2011 geen rechtsgeldig advies bestond.

Beoordeling

56. Het destijds geldende artikel 2.2.14, §5, VCRO bepaalt:

“De gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening bundelt en coördineert alle adviezen, opmerkingen en bezwaren en brengt binnen negentig dagen na het einde van het openbaar onderzoek gemotiveerd advies uit bij de gemeenteraad.

Dat advies bevat de integrale adviezen van de deputatie en het agentschap. Op hetzelfde ogenblik bezorgt de gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening het college van burgemeester en schepenen de gebundelde adviezen, opmerkingen en bezwaren.

Wanneer de gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening geen advies heeft verleend binnen de gestelde termijn, mag aan de adviesvereiste worden voorbijgegaan. In dat geval bezorgt ze onmiddellijk de gebundelde adviezen, opmerkingen en bezwaren aan de gemeenteraad.”

57. Uit het advies van de Gecoro van 15 december 2011 blijkt het volgende:

“Er is een vergadering geweest op 05 december 2011 met als dagorde:

1) RUP ‘RUILRUP –erschikking van de woongebieden naar zachte bestemming’ (bestaande uit 4 deelplannen): bundelen en coördineren van alle adviezen, opmerkingen en bezwaren ingediend tijdens het openbaar onderzoek, en brengt een gemotiveerd advies uit aan de gemeenteraad.

Aangezien op 05/12/2011 de stemgerechtigde leden of hun plaatsvervanger in minderheid waren kon men geen geldige beslissing nemen en staat het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan op 15/12/2011 opnieuw op de dagorde voor een advies omtrent dit RUP te formuleren.

Aangezien het een tweede maal op de dagorde wordt geagendeerd kan er geldig gestemd worden, ongeacht het aantal leden.

ADVIES GECORO LANDEN

Op de vergadering van 05 december 2011 hebben de effectieve leden en hun plaatsvervangers als vertegenwoordigers van de verschillende geledingen en enkele afgevaardigden van de verschillende politieke partijen, verschillende bemerkingen en opmerkingen gedaan omtrent het voorliggend project.

Op 15/12/2011 werd het advies opgemaakt door de effectieve stemgerechtigde leden en hun plaatsvervanger indien het effectieve lid afwezig was.

[...].”

Hetgeen in het hiervoor geciteerde advies wordt vermeld, wordt niet tegengesproken door de door de verzoekers neergelegde stukken. Integendeel wordt het feit dat de Gecoro-voorzitter het op 15 december 2011 door de Gecoro gegeven advies heeft ondertekend bevestigd door de door de verzoekers neergelegde brief van 30 december 2011 waarin de tweede verzoeker schrijft dat de Gecoro-voorzitter hem “[t]elefonisch liet [...] weten dat GECORO, na een eerste vergadering met onvoldoende aanwezigen, tijdens een tweede vergadering wel degelijk een advies uitbracht en dat dit advies door [...] [hem] ondertekend werd”.

58. Het zesde middel wordt verworpen.

G. Zevende middel

Standpunt van de verzoekers

59. In hun zevende middel voeren de verzoekers de schending aan van artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 ‘betreffende het integraal waterbeleid’.

Zij stellen daartoe dat uit de stukken waarop acht kon worden geslagen, blijkt dat in geen enkele fase van de uitvoering van het GRUP een watertoets werd uitgevoerd in functie van de mogelijk gevoelige overstromingsgebieden.

60. In hun memorie van wederantwoord stellen de verzoekers nog dat uit de bijgebrachte stukken, adviezen en het administratief dossier blijkt dat, in functie van de mogelijk gevoelige overstromingsgebieden, dergelijke watertoets onontbeerlijk is alvorens tot zorgvuldige goedkeuring en vaststelling van het GRUP kon worden overgegaan.

Zij wijzen erop dat de eerste verzoekster zakelijke rechten heeft in een mogelijk gevoelig overstromingsgebied en er dan ook alle belang bij heeft om dienstig, pertinent geïnformeerd te zijn en bij gebreke hiervan, zoals aangeklaagd in haar bezwaar, zich te verzetten tegen een onzorgvuldig vastgesteld GRUP.

Tot slot voeren zij aan dat de verplichting tot watertoets de openbare orde aangaat en het ontbreken ervan de wettigheid van het GRUP aantast.

61. In hun laatste memorie onderstrepen de verzoekers dat ze nergens in de administratieve stukken een watertoets hebben aangetroffen.

Beoordeling

62. De verzoekers gaan er aan voorbij dat in de toelichtingsnota bij het bestreden GRUP een hoofdstuk van meer dan vijf bladzijden gewijd is aan de watertoets (“3.8 Watertoets”) en dat ook het tweede bestreden besluit een alinea inzake de watertoets bevat. Uit het voormelde hoofdstuk en de voormelde alinea blijkt dat er wel degelijk een watertoets werd uitgevoerd.

63. Aangezien het feitelijke grondslag blijkt te missen wordt het zevende middel verworpen.

H. Achtste middel

Standpunt van de verzoekers

64. In hun achtste middel voeren de verzoekers de schending aan van “het algemeen beginsel van zorgvuldigheid” bij de bepaling en de omschrijving van de stedenbouwkundige voorschriften van het bestreden GRUP.

Zij stellen daartoe dat de summiere omschrijving van de stedenbouwkundige voorschriften hen niet toelaat om met kennis van zaken te weten welke stedenbouwkundige voorschriften toepasselijk zijn, aangezien zij worden verwezen naar “latere” inrichtingsstudies. Zij benadrukken hierbij dat een deel van de eigendom van de eerste verzoekster in deelplan 2 ligt.

65. In hun memorie van wederantwoord stellen de verzoekers dat het aan de overheid die een GRUP goedkeurt en vaststelt, behoort om in detail alle aspecten en modaliteiten van de vastgestelde stedenbouwkundige voorschriften te omschrijven. Door te verwijzen naar latere inrichtingsstudies geven de verwerende partijen volgens hen zelf aan dat zij onzorgvuldig handelden. De stedenbouwkundige voorschriften moeten namelijk dermate zorgvuldig en in detail uitgewerkt worden dat een beroep op latere inrichtingsstudies niet noodzakelijk is. De eerste verzoekster tast aldus in het duister en zal pas weten wat de concrete invulling zal zijn van de stedenbouwkundige voorschriften wanneer een latere inrichtingsstudie zal zijn verricht.

66. In hun laatste memorie wijzen de verzoekers er nog op dat zij nergens in de administratieve stukken de omschrijving hebben aangetroffen die op hun percelen en hun leefomgeving toepasselijk zou zijn.

Beoordeling

67. In het middel bekritiseren de verzoekers het gegeven dat de stedenbouwkundige voorschriften van het bestreden GRUP “beroep [doen] op ‘latere inrichtingsstudies’”.

Uit artikel 1.9 van de stedenbouwkundige voorschriften van het bestreden GRUP blijkt dat de daarin voorziene “inrichtingsstudie” “een informatief document” is “met het oog op het beoordelen van de vergunningsaanvraag in het kader van de goede ruimtelijke ordening en de stedenbouwkundige voorschriften voor het gebied”. De betrokken “inrichtingsstudie” is dus opgevat als een instrument tot voorlichting van de vergunningverlenende overheid met het oog op de beoordeling van de aanvraag wat betreft de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening en de geldende stedenbouwkundige voorschriften, zodat moet worden vastgesteld dat het gaat om een modaliteit in de zin van artikel 2.2.3, §1, derde lid VCRO. Een dergelijk informatief document heeft geen verordenende kracht en voegt dan ook niets toe aan de stedenbouwkundige voorschriften die gelden voor de betrokken zones.

Uit hetgeen de verzoekers aanvoeren blijkt niet dat de plannende overheid het zorgvuldigheidsbeginsel heeft geschonden.

68. Het achtste middel wordt verworpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verworpt het beroep.

2. De verzoekende partijen worden verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring, begroot op 700 euro, elk voor de helft.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zestien december 2014, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Jan Clement,	staatsraad,
bijgestaan door	
Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Johan Lust